
¹ Oleksii Proskuryakov,

² Anastasia Zhydachevska

e-mail: Oleksii.V.Proskuriakov@lpnu.ua

orcid: 0000-0001-9780-6382

e-mail: nastyazhydachevska@gmail.com

orcid: 0009-0004-3169-4460

¹ Олексій Проскуряков,

² Анастасія Жидачевська

УДК 792.07

ЯВИЩЕ ТЕАТРАЛЬНИХ ФОРУМІВ У СВІТІ

THE PHENOMENON OF THEATRICAL FORUMS

Keywords: theatre, theatrical forums, performances, Lviv Triennale, scenography.

Ключові слова: театр, театральні форуми, вистави, львівське трієнале, сценографія.

¹ Associate Professor at the Department of Visual Design and Arts, Lviv Polytechnic National University, Lviv

² Student of the Department of Architectural Environment Design, Lviv Polytechnic National University, Lviv.

¹ доцент кафедри візуального дизайну та мистецтв, Національний університет «Львівська політехніка», Львів

² студентка кафедри дизайну архітектурного середовища, Національний університет «Львівська політехніка», Львів

<https://doi.org/10.23939/sa2025.03.153>

Abstract

The article explores the features of the architectural development of theater forum-exhibitions as an important factor in the growth of theater within contemporary society. Theater is a powerful cultural expression, and even during the war in Ukraine, there is a resurgence of national culture. International experience shows that theatrical forums, such as those in Prague, Avignon, and Venice, serve as key platforms for presenting theater and architecture. Lviv, with its rich theatrical history and architectural heritage spanning from the 11th to the 21st century, still lacks its own international forum. Therefore, an architectural and spatial concept for the Lviv Theater Triennale has been proposed – a model that integrates global experience with local traditions.

In the works of Professor V. Proskuryakov and the faculty of Lviv Polytechnic, ideas of architecture and scenography at international theater forums, as well as concepts for Ukrainian pavilions at PQ 2015/2019, are discussed.

The aim of the article is to highlight the phenomenon of theater forums with the goal of developing a concept for a theater forum in one of the world's theatrical «capitals» – the city of Lviv. The article analyzes the experience of theater forums in various cities around the world, focusing on the architectural features of permanent and temporary structures. It examines the integration of performances with the architectural environment, where historical and contemporary spaces create flexible cultural platforms. The article presents an architectural-spatial model of the Lviv Theater Triennale, which combines global experience with Lviv's unique traditions.

The study demonstrates that Lviv deserves its own international forum, which would foster the integration of Ukrainian theater into global culture, encourage creativity, and draw international attention to Ukrainian culture during the ongoing struggle for independence.

Анотація

У статті розглянуто особливості архітектурного формування театральних форумів-виставок як важливого чинника розвитку театру в сучасному суспільстві. Театр є потужним виразником культури, навіть під час війни в Україні відбувається відродження національної культури. Світовий досвід показує, що театральні форуми, як-от у Празі, Авіньйоні та Венеції, є ключовими платформами для презентації театру й архітектури. Львів, із багатою театральною історією та архітектурною спадщиною від XI до XXI століття, досі не має власного міжнародного форуму. Тому запропоновано архітектурно-просторову концепцію Львівського театального трієнале – моделі, що поєднує світовий досвід і локальні традиції. У статтях професора В. Проскурякова та викладачів «Львівської політехніки» розглянуто ідеї архітектури та сценографії світових театральних форумів, а також концепції українських павільйонів для PQ 2015/2019.

Метою статті є висвітлення явища театральних форумів з метою формування концепції театального форуму в одній з світових театральних «столиць» – м. Львові.

Проаналізовано досвід театральних форумів у різних містах світу, з акцентом на архітектурні особливості стаціонарних і тимчасових об'єктів. Розглянуто поєднання вистав із архітектурним середовищем, де історичні й сучасні простори формують гнучкі культурні платформи. Представлено архітектурно-просторову модель Львівського театального трієнале, що поєднує світовий досвід і традиції Львова.

Дослідження доводить, що Львів заслуговує на власний міжнародний форум, що сприятиме інтеграції українського театру у світову культуру, розвитку творчості та увазі міжнародної спільноти до української культури у час боротьби за незалежність.

Постановка проблеми

Театр є, напевно, найпотужнішим проявом культурного розвитку будь-якого суспільства і, зокрема, українського. Сьогодні ми всі є свідками правдивого відродження незалежності України у кривавій війні з рф. Однією зі складових якої є відродження національного українського театру. На нашій планеті давно вже виникли театральні форуми, які зберігають і водночас презентують складові театального мистецтва – сценографію, акторську майстерність, театральну техніку і технологію, театральну архітектуру. Серед найбільш відомих таких форумів – театральні форуми в Бразилії, Італії, Чехії, Шотландії, Франції, Грузії й Тайвані.

Заходи на таких форумах періодично відбуваються раз на чотири роки, як в Празі, або раз на два роки, як у Тбілісі. Наприклад, у Празі такі форуми відбуваються періодично, починаючи з 1967 р. У двох останніх таких форумах брала участь кафедра дизайну архітектурного середовища (2015 р., 2019 р.), створивши своїми силами українські театральні павільйони, які були визнані організаторами цих заходів національними (Проскурjakов, 2019). Це стало можливим тому, що за 20 років існування кафедри дизайну архітектурного середовища професору В. Проскурjakову вдалося створити потужний колектив театральних спеціалістів, котрі підтвердили свої пошукові, експериментальні, концептуальні, футуристичні, конкурсні проєктні розробки захистами наукових праць. Саме в цьому колективі визріла ідея, після участі в міжнародних театральних форумах Празьке квадрієнале 2015 року і 2019 року, розробити концепцію і організаційно-архітектурну модель подібного форуму у Львові під назвою «Львівське трієнале». Адже Львів є носієм театального світового феномену. Театральна історія, життя, здобутки якого значно важливіші для людства в цілому, ніж у деяких європейських столицях.

Дослідження історії на кафедрі дизайну архітектурного середовища виявило, що у Львові багато років розвивалися українські, німецькі, польські, єврейські, професійні театри, в яких працювали українські, італійські, австрійські, польські, угорські, словацькі, німецькі та інші діячі театру, зокрема, режисери, сценографи, актори, музиканти, техніки, технологи. Місцями масових видовищ від XVI по XXI століття були Площа Ринок, Низький Замок, Вірменський квартал, Святоюрська гора, Єзуїтський парк, подвір'я на вул. Ягелонській, Цитадель, Площа Маріяцька-Міцкевича, Парк Кайзервальд, Парк «Залізні води», Стрийський парк та інші. А приміщеннями, просторами в будівлях і самими будівлями – Домініканський монастир, Єзуїтський колегіум, Греко-католицька семінарія, Вірменська семінарія, костел Францисканців, дерев'яний театр Площі св. Духа, літній театр Яблонівських, народний дім «Фронзін», «Казино де Парі», товариство «Гвезда», «Яд Харуцим», «Єврейський», «Дністер», «Шанувальників сцени», музичний інститут ім. М. Лисенка, «Колізей», театр Скарбека–М. Заньковецької, Великий театр ім. С. Крушельницької.

Спираючись на подані вище факти, на кафедрі під керівництвом професора В. Проскурjakова були прийняті рішення розробити архітектурно-просторову, функціонально-дійову модель театального форуму – Львівського театального трієнале.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

У наукових працях професора В. Проскурjakова, зокрема, «Творення архітектури першого національного театального павільйону для всесвітньої виставки» (Proskuryakov, 2020), «Архітектура національних театральних павільйонів на виставках Празького квадрієнале, і зокрема перших українських» (Проскурjakов, Чолавин, Лизун, 2021), «Ідея творення архітектури першого українського національного павільйону на виставці Празьке Квадрієнале 2019» (Проскурjakов, 2019), «Творчість Є. М. Лисика в часі, просторі, сценографії та архітектурі: монографія (Проскурjakов, Климко, Зінченко, 2016), публікаціях З. Климко («Театр» сценографічних рішень Є. М. Лисика на Празькому Квадрієнале 2015. Побудова простору дійова організація і їх оформлення» (Климко, 2015), «Вплив сценографічних ідей Євгена Лисика на творчість архітекторів України» (Климко, 2018) висвітлено ідеї окремих аспектів архітектури та сценографії світових театральних форумів, але без прив'язки до Львова.

Мета статті

Висвітлити явище театральних форумів в часі, просторі та архітектурі з метою формування концепції подібної діяльності в одній з світових театральних «столиць» – м. Львові.

Виклад основного матеріалу

Починаючи із середини XIX століття в світі був набутий концептуальний дійовий і, зокрема, архітектурний досвід організації діяльності театральних форумів. Світовий досвід театральних форумів демонструє надзвичайне різноманіття підходів до формування архітектурного середовища, які зберігають і водночас презентують принципи театального мистецтва – сценографію, акторську майстерність, театральну техніку і технологію, театральну архітектуру (World Theatre Map, 2024). У межах цього дослідження було проаналізовано театральні форуми, що відбуваються у семи містах: Сан-Паулу (Бразилія), Единбурзі (Шотландія), Авіньйоні (Франція), Венеції (Італія), Празі (Чехія), Тбілісі (Грузія) та Тайбеї (Тайвань).

Архітектурні особливості місць проведення театральних форумів. У світових театральних форумів архітектурне середовище відіграє ключову роль у формуванні мистецької атмосфери подій. У Бразилії, Шотландії, Франції, Італії, Чехії, Грузії й Тайвані для організації театральних заходів активно використовують різні типи стаціонарних архітектурних об'єктів, серед яких – будівлі, комплекси, павільйони, історичні споруди та архітектурні об'єкти, інтегровані у паркові ландшафти. Зокрема, в Шотландії, Франції, Італії, Чехії та Грузії, як правило, використовують широкий спектр архітектури, сприяючи формуванню гнучких просторових рішень для реалізації сценографічних задуму (Проскуряков, 2019). Таке поєднання історичної спадщини та сучасних практик дозволяє створювати унікальні культурні простори, де театральне мистецтво розвивається у взаємодії з архітектурним контекстом, сприяючи водночас збереженню та переосмисленню міської культурної ідентичності (Климко, 2018).

Типологія стаціонарних архітектурних об'єктів. У структурі театральних форумів стаціонарні архітектурні об'єкти відрізняються за просторовими характеристиками. До них належать окремі кімнати, поверхи, цілі будинки, ансамблі та комплекси. Наприклад, у Шотландії, Франції, Італії, Чехії та частково в Бразилії і Тайвані задіяні будівлі з багатофункціональними просторами, які дозволяють одночасно проводити театральні вистави, сценографічні експозиції та освітні програми. Така структура забезпечує не лише функціональну гнучкість, але й дозволяє ефективно інтегрувати театральну діяльність у загальний культурний ландшафт міста.

Нестаціонарні архітектурні об'єкти всесвітніх театральних виставок та їхні об'єми.

Важливою складовою просторової організації театральних форумів є використання нестаціонарних архітектурних об'єктів. Тимчасові архітектурні рішення, такі як павільйони, стенди, вітрини, установки та спеціальні конструкції, активно використовують у Сан-Паулу, Единбурзі, Авіньйоні, Венеції, Празі, Тбілісі та Тайбеї. Такі об'єкти дозволяють адаптувати простір під конкретні сценографічні завдання, створюючи динамічне мистецьке середовище. Нестаціонарні архітектурні рішення сприяють експериментам із просторовою організацією, розширюють межі традиційного театального простору та стимулюють залучення нових аудиторій через інтерактивні та публічні формати.

Місця проведення театральних форумів у світових містах.

У **Сан-Паулу(Бразилія)** театральні події в межах бієнале мистецтва відбуваються на території культурного осередку міста – парку Ібірапуера (рис. 1), що був відкритий у 1954 році та є найбільшим парком мегаполісу (Fundação Bienal de São Paulo, 2025), а також у павільйоні Січіліо Матараццо (рис. 2) – модерністська будівля, зведена у 1957 році за проектом Оскара Німейєра; простір гнучкого типу, призначений для масштабних мистецьких і театральних виставок.

*Рис. 1. Парк Ібірапуера, Сан-Паулу
(Бразилія)*

*Рис. 2. Павільйон Сіціліо Матараццо, Сан-Паулу
(Бразилія)*

В **Единбурзі (Шотландія)** театральний форум міста охоплює як історичні пам'ятки, так і сучасні простори, створюючи багаторівневу культурну інфраструктуру. Единбурзький замок, заснований у XII столітті, є не лише символом міста, але й щороку перетворюється на величну сцену для церемоній відкриття та концертів просто неба. Royal Lyceum Theatre, відкритий у 1883 році, вирізняється камерною атмосферою і є провідною сценою для класичних драм і сучасного театру. Usher Hall, збудований у 1914 році у стилі боз-ар, має вишукану акустику, його використовують для оперних, симфонічних і хорових виступів (Edinburgh International Festival). Фестиваль театру в **Авіньйоні (Франція)** гармонійно вписаний у середньовічне архітектурне середовище. Папський палац (Palais des Papes), споруджений у XIV столітті, є головною історичною домінантою міста, а його внутрішній двір Cour d'Honneur слугує знаковою сценою для найпрестижніших театральних вистав. Сучасну сценічну інфраструктуру доповнює La FabricA — театральна студія, відкрита у 2013 році, спеціально збудована як репетиційний і виставковий майданчик, що дозволяє залучати до фестивалю нові формати (Festival d'Avignon).

У **Венеції (Італія)** театральний компонент Венеційського бієнале реалізується через поєднання павільйонної та міської структури. Giardini della Biennale, засновані у 1895 році, містять постійні національні павільйони (рис. 3), де країни представляють власні сценографічні концепції. Arsenale di Venezia – колишній військовий арсенал XIV століття, трансформований у виставковий простір для сучасного театру та мистецтва (рис. 4). В окремих випадках події проходять у Palazzo Grassi – палаці XVIII століття, що виступає сценою для кураторських проєктів (La Biennale di Venezia).

*Рис. 3. Японський павільйон «Architecture, a place to be loved» у саду Giardini della Biennale
(Венеційське архітектурне бієнале, 2023, Італія)*

*Рис. 4. Бразильський павільйон «Terra» у просторі Arsenale di Venezia
(Венеційське архітектурне бієнале, 2023, Італія)*

Празьке квадрієнале (Чехія) для сценографії використовує широку палітру локацій, як історичних, так і сучасних (Prague Quadrennial). Основною ареною є Výstaviště Praha (рис. 5) – виставковий центр XIX століття з просторими павільйонами (рис. 6). Важливою складовою є Průmyslový palác (рис. 8–9), зведений у 1891 році у стилі модерн, де влаштовуються масштабні театральні експозиції (рис. 7). Сучасний вектор фестивалю репрезентує DOX Centre for Contemporary Art – центр актуального мистецтва, що приймає інсталяційні театральні проекти та мультимедійні події (Проскуряков, 2019; Климко, 2018; Проскуряков, Лопоша, Чолавин, 2019).

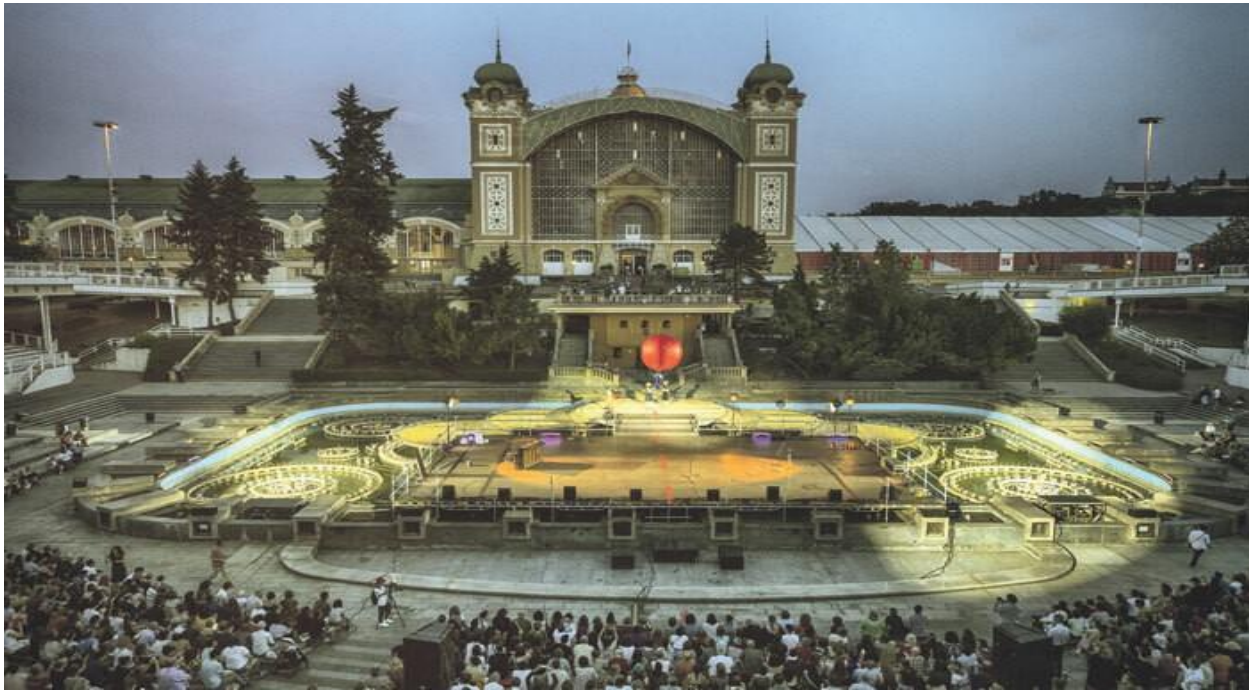

Рис. 5. Церемонія відкриття PQ 2019, Výstaviště Praha, Прага (Чехія), 2019

Рис. 6. Грузинський павільйон на PQ 2019, Průmyslový palác, Прага (Чехія), 2019

Рис. 7. Латиський павільйон на PQ 2019, Прага (Чехія), 2019

Рис. 8. Пропозиція остаточної побудови простору, організації дії та їх естетичного оформлення з використанням горизонту-панорами з копією ескізу сценографії художника Є. Лисика для фольк-опери «Коли цвіте папороть» (архів професора В. Проскурякова), Прага (Чехія), 2019

Рис. 9. Відкриття Першого українського національного театрального навільйону 6 липня 2019 року у просторах правого крила головної виставкової споруди Празького квадріснале «Промислового палацу»(архів кафедри дизайну архітектурного середовища), Прага (Чехія), 2019

Театральна програма бієнале у **Тайбеї (Тайвань)** інтегрується в урбаністичну структуру міста. Музей образотворчих мистецтв Тайбея (TFAM), заснований у 1983 році, є головною платформою для подій, пов'язаних із театральним мистецтвом, інсталяціями й перформансами. Окрім музею, театральні дії охоплюють вуличні простори, площі та фасади будівель, що формують особливий ландшафт для інтерактивного театру і сценічних інтервенцій у міське середовище. **Тбілісі (Грузія)**. Архітектурне бієнале в Тбілісі надає перевагу використанню промислових зон і закинутих міських будівель, які отримують нове сценічне життя завдяки тимчасовим інсталяціям і

перформансам. Водночас у театр перетворюються набережні, парки та міські вулиці, що відображає соціальний підхід до переосмислення міського простору через мистецтво.

Розробка архітектурно-просторової моделі Львівського театального трієнале. Спираючись на досвід організації світових театральних форумів, аналіз архітектурних рішень стаціонарних і нестаціонарних об'єктів, а також практичний досвід проєктування, набутий на кафедрі дизайну архітектурного середовища під керівництвом професора В. Проскурякова, було прийнято рішення розробити власну архітектурно-просторову, функціонально-дійову модель театального форуму. Запропонована концепція Львівського театального трієнале передбачає створення багатофункціонального простору, який об'єднає театральні вистави, сценографічні експозиції, освітні програми та культурні ініціативи, адаптовані до історичного контексту міста Львова та його архітектурної спадщини.

Висновки

Проведене дослідження засвідчило, що організація театральних форумів базується на поєднанні стаціонарних і нестаціонарних архітектурних об'єктів, що забезпечують як просторову гнучкість, так і стабільну інфраструктуру. Запропонована архітектурно-просторова модель Львівського театального трієнале враховує ці підходи та демонструє їх потенціал у національному контексті. Львів, як місто з глибокими театральними традиціями, що сягають XVII століття, із розвиненою культурною інфраструктурою та цінною архітектурною спадщиною, є історично сформованим середовищем для проведення форуму такого масштабу.

Реалізація подібного заходу не лише посилить театральне життя міста, а й краще сприятиме популяризації української театральної культури на міжнародному рівні та домінації української національної культури, мистецтва й ідеології у сьогоденні.

Бібліографія

ArchDaily. (2018). Tbilisi Architecture Biennial. [online] Доступно: <https://www.archdaily.com/902313/tbilisi-architecture-biennial> [Дата звернення: 26 травня 2025].

Biennial Foundation. (2025). Шепоти на горизонті: склад художників 14-ї Тайбейської бієнале. [online] Доступно: <https://biennialfoundation.org/2025/03/whispers-on-the-horizon/> [Дата звернення: 26 травня 2025].

BOP Consulting. (2018). The Network Effect: Роль фестивалів Единбурга в національній культурній та подієвій сфері. [online] Festivals Edinburgh. Доступно: https://www.edinburghfestivalcity.com/assets/old/The_Network_Effect_July_2018_original.pdf [Дата звернення: 26 травня 2025].

Dezeen. (2019). Інсталяції Тбіліської архітектурної бієнале. [online] Доступно: <https://www.dezeen.com/2019/01/09/tbilisi-architecture-biennial-installations/> [Дата звернення: 26 травня 2025]. <https://doi.org/10.1055/a-0751-1743>

Designboom. (2023). Вивчення 10 павільйонів у Джардині на Венеційській архітектурній бієнале. [online]. Доступно: <https://www.designboom.com/architecture/exploring-10-pavilions-giardin-i-venice-architecture-biennale-05-30-2023/> [Дата звернення: 26 травня 2025].

Edinburgh International Festival. (2025). Місця проведення. [online] Доступно: <https://www.eif.co.uk/venues> [Дата звернення: 26 травня 2025].

Festival d'Avignon. (n.d.). Історія та архіви. [online] Доступно: <https://festival-avignon.com/en/archives> [Дата звернення: 26 травня 2025].

Festival d'Avignon. (2025). Місця проведення. [online] Доступно: <https://festival-avignon.com/en/venues> [Дата звернення: 26 травня 2025].

Fundação Bienal de São Paulo. (2025). Про нас. [online] Доступно: <https://bienal.org.br/en/about-us/> [Дата звернення: 26 травня 2025].

Климко З. В. (2018). До питання творення архітектури українських національних театральних павільйонів на всесвітніх виставках. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Сер. Архітектура.* № 895. С.54–59.

Климко З. В. (2015). «Театр» сценографічних рішень Є. М. Лисика на Празькому Квардієнале 2015. Побудова простору дійова організація і їх оформлення. *Архітектурний вісник КНУБА.* Вип. 5. С. 56–65

La Biennale di Venezia. (2025). Місця проведення. [online] Доступно: <https://www.labiennale.org/en/venues> [Дата звернення: 26 травня 2025].

Prague Quadrennial. (2023). Медіа. [online] Доступно: <https://pq.cz/media/> [Дата звернення: 26 травня 2025].

Proskuryakov V. (2020). Participation of lecturers and students of Lviv Architectural School in Prague quadrennial 2019. *Architectural Studies*, 6(1), 117–127. <https://doi.org/10.23939/as2020.01.117>

Проскуряков В. І. (2019). Ідея творення архітектури першого українського національного театального павільйону на виставці Празьке Квадрієнале 2019. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Сер. Архітектура.* № 911.

Проскуряков В., Климко З., Зінченко О. (2016). Творчість Є. М. Лисика в часі, просторі, сценографії та архітектурі: монографія. Львів: Видавництво Львівської політехніки. 136 с.

Проскуряков О., Чолавин Ю., Лизун Р. (2021). Архітектура національних театральних павільйонів на виставках празького квадрієнале, і зокрема, перших українських. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Сер. Архітектура.* № 1(5). С. 117–122. <https://doi.org/10.23939/sa2021.01.117>

References

ArchDaily. (2018). Tbilisi Architecture Biennial. [online] Available at: <https://www.archdaily.com/902313/tbilisi-architecture-biennial> [Accessed 26 May 2025].

Biennial Foundation. (2025). Whispers on the Horizon: the 14th Taipei Biennial Artist Lineup. [online] Available at: <https://biennialfoundation.org/2025/03/whispers-on-the-horizon/> [Accessed 26 May 2025].

BOP Consulting. (2018). The Network Effect: The role of the Edinburgh Festivals in the national culture and events sectors. [online] Festivals Edinburgh. Available at: https://www.edinburghfestivalcity.com/assets/old/The_Network_Effect_July_2018_original.pdf [Accessed 26 May 2025].

Dezeen. (2019). Tbilisi Architecture Biennale installations. [online] Available at: <https://www.dezeen.com/2019/01/09/tbilisi-architecture-biennial-installations/> [Accessed 26 May 2025]. <https://doi.org/10.1055/a-0751-1743>

Designboom. (2023). Exploring 10 pavilions at the Giardini of the Venice Architecture Biennale. [online] Available at: <https://www.designboom.com/architecture/exploring-10-pavilions-giardini-venice-architecture-biennale-05-30-2023/> [Accessed 26 May 2025].

Edinburgh International Festival. (2025). Venues. [online] Available at: <https://www.eif.co.uk/venues> [Accessed 26 May 2025].

Festival d'Avignon. (n.d.). History and archives. [online] Available at: <https://festival-avignon.com/en/archives> [Accessed 26 May 2025].

Festival d'Avignon. (2025). Venues. [online] Available at: <https://festival-avignon.com/en/venues> [Accessed 26 May 2025].

Fundação Bienal de São Paulo. (2025). About Us. [online] Available at: <https://bienal.org.br/en/about-us/> [Accessed 26 May 2025].

Klymko, Z. V. (2018). On the issue of creating architecture of Ukrainian national theatre pavilions at world exhibitions. *Visnyk of National University «Lviv Polytechnic». Series: Architecture*, No. 895, 54–59. Lviv: Lviv Polytechnic Publishing House.

La Biennale di Venezia. (2025). Venues. [online] Available at: <https://www.labiennale.org/en/venues> [Accessed 26 May 2025].

Prague Quadrennial. (2023). Media. [online] Available at: <https://pq.cz/media/> [Accessed 26 May 2025].

Proskuryakov, V. (2020). Participation of lecturers and students of Lviv Architectural School in Prague quadrennial 2019. *Architectural Studies*, 6(1), 117–127. <https://doi.org/10.23939/as2020.01.117>.

Proskuryakov, V. I. (2019). The idea of creating the architecture of the first Ukrainian national theatre pavilion at the Prague Quadrennial 2019. *Bulletin of the Lviv Polytechnic National University. Series: Architecture*, No. 911, 10–17. Lviv: Lviv Polytechnic Publishing House.

Proskuryakov, V., Klymko, Z., Zinchenko, O. (2016). The work of Ye. M. Lysyk in time, space, scenography, and architecture: monograph. Ministry of Education and Science of Ukraine, National University «Lviv Polytechnic». Lviv: Lviv Polytechnic Publishing House. 136 p.

Proskuryakov, O., Cholavin, Y. and Lyzun, R. (2021). Architecture of national theatre pavilions at the Prague Quadrennial exhibitions, in particular the first Ukrainian ones. *Visnyk of National University «Lviv Polytechnic». Series: Architecture*, No. 1(5), 117–122, Lviv: Lviv Polytechnic Publishing House. <https://doi.org/10.23939/sa2021.01.117>